Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cementiri de Sant Marçal

Montseny

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Al costat de la capella de Sant Marçal

Coordenades:

Latitud:	41.803593786149
Longitud:	2.420329680512
UTM Est (X):	451846
UTM Nord (Y):	4628132

Classificació

Número de fitxa	08137 - 222
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XI-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa:	dc., 03/08/2022 - 14:07

Descripció

El cementiri de Sant Marçal està situat al costat del mur de tramuntana de la capella. Es tracta d'un recinte rectangular amb murs de pedra, que s'obre a ponent amb una porta de forja coronada amb una creu. A l'interior, entre els contraforts de la capella, s'hi observen diverses làpides, una d'elles amb llosa de pedra i

unes cadenes que la delimiten.

Història

Sant Março´és un antic monestir benedictí que està documentat des de l'any 1053. Va ser erigida l'any 1066 com a abadia pel bisbe Guillem de Balsareny i l'any 1097 ja consta com a priorat de Sant Esteve de Banyoles. Els monjos van deixar el lloc poc després per anar a Santa Magdalena de Mosqueroles o Sant Marçal de Baix, però el bisbe de Vic els va fer retornar l'any 1104, quan fou consagrada de nou. Entre els anys 1135 i 1140 va tenir un nou abat de nom Elies que li va permetre durant aquest període de temps passar de priorat a abadia. A l'església hi ha documentat un altar de Santa Maria des de principi del segle XIII i en tenia cura un sacerdot de Santa Maria de Mosqueroles. A partir del segle XIV a Sant Marçal només hi va quedar un sacerdot i un o dos monjos. L'any 1624, quan ja no hi havia vida monàstica, el priorat i les seves rendes van passar a la Congregació Claustral benedictina. En època moderna ja consta com a sufragània de Sant Julià de Montseny, amb cementiri propi. L'any 1725 la casa prioral va ser renovada. A la capella només s'hi diu missa el dia del seu aplec, mentre que la casa prioral fa molts anys, que s'utilitza com a hostal per a excursionistes i visitants.

Bibliografia

COMAS, P.; CASTELLS, J. (1994). *Esglésies i ermites del Montseny i del*

seu entorn. Cardedeu: Museu-Arxiu Tomàs Balvey.

GAVIN, J.M. (1990). *Inventari d'esglésies. Vol 23. Vallès*

Oriental. Barcelona: Pòrtic.

MARTÍ, J.M, et al. (1981). *Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona.* Vol I. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona.

PLADEVALL, A., dir. (1984). *Catalunya Romànica: el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.* Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

PAGÈS,M. (2014). *Estels, ermites i esglesioles del Montseny.* Sant Celoni: Impremta Pagès.

PLADEVALL, A. (1989). *"El Monestir de Sant Marçal del Montseny", Monografies del Montseny, núm. 4.* Viladrau: Amics del Montseny.